

DE FORENTE STATERES PRESIDENT, rog jordløssjøen i Sovjetanveldet og statsministeren i Storbritannia er - ifl. særkommunikat utstedt samtidig i Moskva, London og Washington igår - kommet sammen et sted ved Svartehavet ledsgaget av sine stabasjefer, sine utenriksministre og andre rådgivere. Formålet er å samordne planene for å knuse den felles fiende, og planene for sammen med de andre alliertes å legge et solid grunnlag for varig fred. - Konferansen tok til med de militære redslaginger. Stillingen på alle fronter i Europa ble drøftet og alle opplysninger utvekslet. Full enighet råder om de militære operasjoner, i sluttfasen av krigens mot Tyskland. De 3 militære staber utarbeider i fellesskap de militære planer i detalj. - Statsoverhodene er også beøkt å drøfte planene for varig fred. Her inngår de felles planer for okkupasjon av og oppsikt med Tyskland, politiske og økonomiske problemer i det frigjorte Europa og forslag til opprettelse av en permanent internasjonal organisasjon til sikring av freden så hurtig som mulig. - Et av de britiske flyene til konferansen styrket ned, 18 mennesker omkom - 6 fra det brit. utenriksdepartement og 5 offiserer fra hæren og flyvapenet.

ØSTFRONTEN: ZUKOV rydder opp på ø/bredden av Oder i Küstrin-og Frankfurt-områdene. En nordlig forstad til Küstrin og Konnersdorf 5 km. s/Frankfurrt er tatt sammen med 50 andre steder. Frankfurt beskytes av russisk artilleri. Moskva melder at russiske patruljer er gått over Oder, mens tyskerne sier at mist 4 russiske brygghoder er operert rundt Küstrin og Frankfurt. - 69 tyske fly ble tatt på en flyplass igår. 400 tyskere overga seg på 2 dgr. i dette området. - Moskva nevner flyvirksomhet på Zukovs BERLINFRONT - en ny russisk frontbetegnelse. Stor-movik-fly fra baser ved Oder bombarderer hovedstaden. Frontmeldinger sier at tyske fly er skutt ned av russiske jagere over Berlin. - i Østerrike har russiske fly senket 3 forsyningsskip og i tankskip og skadd en destroyer i Østerrikskanalen. - Koniev har utvidet et utdypet Profestene over Oder s/v Breslau og rykket inn i 50 steder - de viktigste Grossburg mellom Breslau og Strahlen (i s/v) og Peppendorf. Framstøtet har retning mot Berlin og Dredsen. Store forsterkninger er kommet til fronten s/v og n/v Breslau, som næsten er avskåret. - En tysk pause i bryggen ble satt inn i kampen på Oders v/bredd ble lurt i bakhold av det russiske artilleri og mistet så mange tanks at den måtte trekke seg tilbake. - For å holde v/bredden av Oder hadde tyskerne satt inn alt de kunne skape sammen av menn og materiell, og befestningene var grundig utbygd. I tillegg til dette ble elven de vanskeligst mulige forhold for overgang. Koniev hadde fram til Oder 23/1. En snestorm raste, og elven flommet svært og dyp med is bare i elvekontinentene. Men samme kveld - uten å hvile seg ett ørnarsjen - begynte den røde herre å forberede seg på å gå over elven på 9 forskjellige steder. Langs hele østbredden satset de seg i den bitre kulden, utsatt for direkte beskyting av tysk artilleri på den andresiden, snakket do sammen dører, gurdstaurer, bord og plakker - alt som kunne flyte. Noen tok til med uniformfrekkene av seg og fylte dem med hay. Rett mot den tyske mitraljøseil trengte russerne ut i elven. Noen kom fram til den andre siden. 2 brofester ble dannet, så kanoner og ammunisjon kunne fratross over. I de dagene som fulgte, satte tyskerne alt inn på å slå dem tilbake. Men klarte det ikke. Den siste naturlige hindringen foran Berlin og Midt-Tyskland eksisterer ikke lenger. I alle fall kommer tyskerne med det første til å miste det som er igjen av det schlesiske industrisentrum som strekker seg i snoevise fabrikkbuer på v/bredden av Oder. - AT TILSTANDEN BLANT FLYKTNINGENE er knapt kaotisk framgår av kringkastingsmeldinger fra Breslau. Festningskommandanten kunngjør at fler og fler av flykningene vender tilbake til byen. Alle slike personer vil heretter måtte gå til føts fra Breslau-distriket, overlatt til sin egen skjebne. - BERLIN: Russiske flyvere som var over byen i går melder at den østlige bydelen er utsødd - bare i den vestlige delen røk det fra noen fabrikkipper s/v, for byen far veiene fullpakket av berliner på flukt. - Kvinner med Volksturm-armbind patruljerer Berlins gater. Fortviling råder i telefon- og telegraf-tjenesten. Siden angrepet lørdag har Berlin vært praktisk tatt uten avis. Den eneste avisne som kommer ut - Völkischer Beobachter - kom ikke før sent på ettermiddagen søndag. Senere er den kommet på forskjellige tider av døren, og innholdet har for det neste vært det samme 2 dgr. på rad. Døgå kringkastingsmeldingene er forsinket med opp til 14 timer, det er lange og urofulgt opphold og sendingene er meget utydelige. - Kringkastingen dementerer at den tyske regjeringen har forlatt Berlin og hevder at Goebbels er sett i byen - "ikke i uniform, men i sin velkjente grå kappe og hatt." - en general som har kommandoen over de tyske styrkene langs Oder er iflg. svenske korr. Romer, den offiseren som hjelpt Goebbels å undertykke General-Putschet i Berlin 2c/7 ifjor. Etter det ble han forfremmet fra kaptein til oberst, og nå er han øyensynlig general. Utnevnningen av en så ung og u erfaren offiser til å føre overkommandoen på et så avgjrende avsnitt, viser at politisk pålitelighet er mer i skuddet enn militær faktum. Mens Rohmer har kommandoen over de tropper som skal forsvare Berlin, går generalene som vant Tysklands seier i begynnelsen av krigen - v. Loh, v. Höch, v. Liszt, v. Brauchitsch, v. Münster og Haldor - arbeidslos. - GEN-DIETMAR igaar! - v. veide er åpne for oss - og berge fører til samme sørrelige slutt. Tysklands skjebne blir avgjort ved elven Oder. Det de forente nasjonene forlanger av Tyskland, er intet annet enn frivillig selvmord. PÅkjenningen på de tyske trapper og den edighet en ser i Tyskland i dag, er ikke verre enn den skjebne en betingelsesløs overgivelse byr på. Handling er alltid bedre enn sløv lidelse. Handling er alltid å foretrekke selv om den ikke nyttet. Selv om den fører til en sorgelig slutt for oss tyskere, vil passivitet føre til endeløse rodsler. - Den russiske

operasjonsplan har brakt oss ansikt til ansikt med et angrep mot Berlin og en ringende bevegelse i stor skala mot våre styrker i Pommern. - Man forlanger av at vi skal kaste fra oss balansestangen - det eneste som garanterer oss en slagsikkerhet - og hoppe frivillig ut i kapitulasjonens avgrunn. - DEN POLSKE PRÆSIDENT RASKEVICZ har fra London dekretert at den polske hjemmehær er oppistet, da hele Polen er frigjort.

FRONTPRÆSENTE: DEN 1. ARMÉ har hatt 3 av de 7 demningene som regulerer øvre Roer og kontrollerer den 4., og største demningen, der de har trengt inn i utkanten av Schmidt. Gudin og Schleyder er sterkt truet. Avsnittet er kraftig børestø på 3 dgr. har den 78. am. div. alene inntatt 159 bunkers. - I Nord-alsace har amerikanerne inntatt 4 landsbyer i en bue 4-5 km. fra Prüm. - Fra Luxembourg har 4 div. av den 3. armé brutt inn i Tyskland på den 35 km. front fra Clairvaux til Echternach. Grenseelvene Our og Sûre er forsørt på 10 steder og opp til 2 km. dype brohoder opprettet. - I SIE-ALSACE har franske styrker nedkjempet all tysk motstand og redusert tyskerne borthode til 20x8 km. Tyskerne prøver med alle midler å komme over Rhinen. De har bare en bro igjen.

PIERLOT avbrøt debatten i det belgiske deputeretkammeret igår og erklaerte at han ville trekke seg tilbake. Det var da klart at regjeringens eneste støtte var det katolske parti. Både de liberale, socialistene og kommunistene var mot dem.

DEN INTERESSEN Q'ENE viser for hvordan det skal gå oss når tyskerne er avsungenet ut av landet og de selv sitter bak lås og slå, er usannsynlig rørende. Hva skal det stokkars villedje norske folket få å leve av da? - sylinder q'-pressen i selvfor glommende omhu og viser til andre land som har latt seg rive ut av det velorganiserte stortyske forsyningssystemet og nå kjemper med økende arbeidsledighet, et desorganisert næringsliv og utilstrekkelige transportmidler mens rasjonene er lavere enn under okkupasjonen. Og de offentliggjør sannsynlige dokumenter som viser at den norske hjemmefrontledelsen lenge har vært oppmerksom på at sån vilde det bli her også, og likevel i kynisk brutalitet har presset det tillitsfulte norske folket stadig videre mot frigjøringens nød og kaos. Nå - sier q'ene - må da alle i Norge førststå at jøssingene har tatt feil av veien. Nå må vi skjønne at vi har bare en eneste ting å gjøre - å ta del i "skjebnekampen mot bolsjevismen". - Det sier q'ene. Er det oppriktig ment? Har de minste høy om at vi plutselig skal gjemme alt vi har kjempet for og trodd på og snu oss mot våre egne allierte fordi det er blitt smatt med mat i deres rekker? Og om det nå går ut fra at det er sådanne saker sån det står til med jøssingmoralen - på sør selv skal en ikke kunne andre - innbiller de seg da at jøssing-intellignsonen står så høyt at vi ikke kan regne ut at selv det stortyske forsyningssystemet uten det ryvete kornet fra Ukraina og bidragene fra de mellomeuropeiske lakestatene vil komme så pass til kort at det i beste fall blir hopp som hopp? Da oss ikke overvurdere våre motstandere. De innbiller seg kanskje det også. Men kan de tenkes å tro at aktiv norsk innsats på den storgermanske fronten - innstasen av de våpenførende menn i et folk på under 3 mill. - minus sjøfolkene, minus dem som er dradd til England og til Sverige og minus de diskvalifiserte ikke-konsentrationsleirene - kan svinge krigen over i Tysklands favor, nå rett oppunder avgjørelsen? Med alle rimelige forbehold når det gjelder q'-mentaliteten - det kan de ikke tro. Ingen quisling håper lenger på jøssingstøtt i skjebnekampen. Den kampen er avgjort. Alle de store ordene er bare tom klingklang fra en sprukket bjelle. - Men sikkert er det at q'ene synes det er sørgeleg at nordmannene marsjerer så fort og enig og málbevisst mot frigjøringen og leknappe rasjonene. At kurset ikke kan endres, er de fullt klar over. Men - kanskje det kunne gjøres litt med farten og onigheten og málbevisstheten? Det ville nok ikke øke de forsyningene som kan avses til Norge etter frigjøringen. Men så selvforglemmende er vol q'ene likvel ikke blitt at det bare er Norges velferd de tenker på - til mod er det vel et underordnet problem om deres egne rasjoner etter frigjøringen blir i knappestade laget. For quislingene gjelder det på selve eksistensen, og den faren som truer dem tar alle deres tanker. Og for q'ene er den største farens et enig og málbevisst folk. Om de kunne ha litt hell med seg nå i siste øyeblikk - en den større risseen i hjemmefronten kanskje kunne være litt utkjørt og mctlys etter nesten 5 års motstand, så en med "kick" bearbeiding kunne få folk til å vike et halvt skritt tilbake for ofrene ved den siste, store kraftprøven - få dem til å nalle ved tanken på hvor trøstesløst allting er, nettopp i de dyrebare timene det virkelig gjelder? Om en bare kunne få i stand bitterhet og spild mellom utefront og hjemmefront - få en så stor gruppe av folket som mulig til å kjenne seg stemplet som skulkere og i selvforklaran "norsk front" med "skikkelige og bra" q'ær - Q'ene vil ende en gang få høre at de bedrar ikke andre enn seg selv for er det noe hver eneste nordmann vet uten skygge av tvil, så er det at den med tiden q'ene synes, den varer i dyr dager mott - bare er beregnet på å lokke det norske folk i fjordbyen. Og skulle det før en gang skyld være slik at vi ikke kan forne en synd idealisme med matnytten sett på kort sikt, blir det ikke mator som veier tyngst, selv om det kanskje er den vi snakker mest om. At vi vet hva vi vil - og at vi ikke ønsker å gi de ynkverdigste av våre fiender en sjans ved å prutte på prisoen vi må betale - Det skal vi vise når situasjonen blir slik at det kreves en alvorlig felles innsats av oss. Det blir kanskje ikke lenge til.

TYSKERNE MELDTE i nov. ifjor at Arne Tømmerås (Trondheim) hadde hengt seg i fengslet og at hans lik var blitt kremert. Det har ført til spekulasjoner om om han ble bort fram i levende live på et stort møte i Trondheim nærmere. Slik at alt som har vært sagt og blir sagt om nazitortur i Norge høretter ikke vli bli stått bort som løse rykter. Flasko;